

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Rs 104547 22 Rsž

Novi Travnik, 26.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Stane Imamović, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Č.M., sin A. iz B.,, zastupan po punomoćniku Jusufbegović Almi, advokatu iz Bugojna, protiv tuženog JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode bb, zastupan po punomoćniku R.S., uposlenici tuženog, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 5.594,00 KM, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Rs 104547 21 Rs od 08.02.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.05.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Rs 104547 21 Rs od 08.02.2022. godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je:

Obavezuje se tuženi JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno da tužitelju Č.M. na ime neisplaćenih zakonom definiranih obaveza isplati:

-na ime manje isplaćenih naknada za topli obrok i to:

za period od 01.01.2020. godine do 31.01.2020. godine, iznos od 26,88 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.02.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.02.2020. godine do 29.02.2020. godine, iznos od 19,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.03.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.03.2020. godine do 31.03.2020. godine, iznos od 20,48 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.04.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.04.2020. godine do 30.04.2020. godine, iznos od 21,76 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.05.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.05.2020. godine do 31.05.2020. godine, iznos od 24,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.06.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.06.2020. godine do 30.06.2020. godine, iznos od 28,16 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.07.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.07.2020. godine do 31.07.2020. godine, iznos od 28,16 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.08.2020. godine, pa do konačne isplate,

za period od 01.08.2020. godine do 31.08.2020. godine, iznos od 25,60 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.09.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.07.2021. godine do 31.07.2021. godine, iznos od 31,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.08.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.08.2021. godine do 31.08.2021. godine, iznos od 32,76 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.09.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.09.2021. godine do 30.09.2021. godine, iznos od 23,40 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.10.2021. godine do 31.10.2021. godine, iznos od 1,56 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.11.2021. godine, pa do konačne isplate,

-na ime neisplaćenih naknada za topli obrok i to:

za period od 01.09.2020. godine do 30.09.2020. godine, iznos od 120,64 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.10.2020. godine do 31.10.2020. godine, iznos od 194,88 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.11.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.11.2020. godine do 30.11.2020. godine, iznos od 185,60 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.12.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.12.2020. godine do 31.12.2020. godine, iznos od 213,44 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.01.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.01.2021. godine do 31.01.2021. godine, iznos od 191,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.02.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.02.2021. godine do 28.02.2021. godine, iznos od 191,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.03.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.03.2021. godine do 31.03.2021. godine, iznos od 124,28 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.04.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.04.2021. godine do 30.04.2021. godine, iznos od 210,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.05.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.05.2021. godine do 31.05.2021. godine, iznos od 172,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.06.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.06.2021. godine do 30.06.2021. godine, iznos od 210,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.07.2021. godine, pa do konačne isplate,

-na ime neisplaćenih naknada za prijevoz i to:

za period od 01.09.2020. godine do 30.09.2020. godine, iznos od 14,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.10.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.10.2020. godine do 31.10.2020. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.11.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.11.2020. godine do 30.11.2020. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.12.2020. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.12.2020. godine do 31.12.2020. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.01.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.01.2021. godine do 31.01.2021. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.02.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.02.2021. godine do 28.02.2021. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.03.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.03.2021. godine do 31.03.2021. godine, iznos od 14,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.04.2021. godine, pa do konačne isplate,
za period od 01.04.2021. godine do 30.04.2021. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.05.2021. godine, pa do konačne isplate,

za period od 01.05.2021. godine do 31.05.2021. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.06.2021. godine, pa do konačne isplate, za period od 01.06.2021. godine do 30.06.2021. godine, iznos od 24,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.07.2021. godine, pa do konačne isplate,

Obavezuje se tuženi JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno da na ime neuplaćenih doprinosa za PIO za tužitelja Č.M. za period od 01.10.2020. godine do 31.08.2021. godine uplati iznos od 3.390,32 KM.

Nalaže se tuženom da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.230,00 KM, u roku od 15 dana.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi. U žalbi navodi tešku finansijsku situaciju tuženog i ističe da se redovno vršio isplate toplog obroka i ostalih naknada tužitelju ali kako su to dozvoljavale prilike tuženog i tačno je da su ta potraživanja znatno smanjena. Navodi da je tuženi u toku cijelog postupka kao razlog ne plaćanja isticao teško materijalno finansijsko stanje kod tuženog i da je to jedini razlog što se ugovorene rate nisu isplaćivale na vrijeme. Navodi da tuženi ima i drugih obaveza prema dobavljačima, radnicima, tužiteljima, poreznoj upravi i da bi potpisivanje nagodbe ublažilo teško stanje kod tuženog. Ističe da je tuženi sa Poreznom upravom Federacije BiH zaključio aneks sporazuma, broj: 13/10-15-22-636/18 od 08.06.2018. godine o odgođenom plaćanju dužnih i javnih prihoda na glavni dug u iznosu od 276.798,18 KM na koji idu troškovi postupka, kamate na sporazum, kamate na aneks sporazuma što dodatno otežava poslovanje ovog poduzeća. Obzirom da je ukupan mjesečni prihod u iznosu od oko 98.000,00 KM, koji se kao nedostajuća sredstva pokrivaju interventno i sve iz sredstava overdraft kredita kod PBS banke u iznosu od 50.000,00 KM što jasno pokazuje situaciju tuženog. Navodi da u kratkim periodima deblokade žiro računa tuženi nekako uspijeva izmirivati tekuće obaveze, plate koje kasne sa isplatom, toplo obrok, naknade za prijevoz i neophodna sredstva za održavanje poslovanja iz kojih razloga predlaže da dug u ovom postupku izmiri u ratama potpisivanje sudske ili van sudske nagodbe.

Odgovor na žalbu nije dat.

Nakon što je ispitao presudu prvostepenog suda u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je u toku postupka proveden dokaz uvidom i čitanjem u platne liste za period 01.09.2020. godine do 31.08.2021. godine, ugovor o radu, broj: 81-1/20 od 13.01.2020. godine, provedeno je vještačenje po vještaku ekonomske struke Čiča Ermi, izvršen je uvid u nalaz vještaka od 21.12.2021. godine, kao i usmeno obrazlaganje nalaza i mišljenja na glavnoj raspravi održanoj dana 13.01.2022. godine, a stranke nisu imale primjedbi, niti pitanja vještaku.

Pravilno prvostepeni sud iz činjeničnog utvrđenja cijeni da među parničnim strankama je nesporno da tuženi nije izvršio uplatu potraživanih iznosa na ime naknade za

ishranu, prijevoz, niti je izvršio uplatu dužnih doprinosa za PIO, a sve za utuženi period.

Među parničnim strankama sporna je zastara predmetnog potraživanja obzirom na istaknuti prigovor zastare u odgovoru na tužbu.

Odlučujući o prigovoru zastare pravilno prvostepeni sud primjenjuje član 115. Zakona o radu kojim je propisano da sva novčana potraživanja iz radnog odnosa zastarjevaju u roku od tri godine od dana nastanka obaveze, uz pravilno obrazloženje da imajući u vidu da se potraživanje odnose na period od januara 2020. godine pa na dalje i da je tužba podnesena dana 03.09.2021. godine, to je jasno da potraživanja iz utuženog perioda nisu obuhvaćena zastarom i da je istaknuti prigovor neosnovan.

Nadalje, u toku prvostepenog postupka provedeno je vještačenje po vještaku ekonomske struke Čiča Ermi koja je na temelju dokumentacije u spisu i dokumentacije tužene izvršila je obračun toplog obroka shodno odredbama člana 125. Pravilnika o radu u visini 1% prosječne neto plate isplaćene u Federaciji BiH prema posljednjim objavljenim podacima Federalnog zavoda za statistiku i to utvrdivši dnevni iznos naknade za ishranu do 31.12. u tekućoj za narednu godinu, pa je tako iskazala da je prosječna neto plaća za 2019. godinu iznosila 928,00 KM, što znači da je dnevna visina naknade za ishranu 9,28 KM, odnosno iskazala je da je prosječna neto plaća za 2020. godinu u iznosu od 956,00 KM, što znači da je dnevna visina naknade za ishranu 9,56 KM. U tabeli na strani 5 nalaza prikazan je način obračuna, gdje su iskazani radni dani pomnoženi sa visinom toplog obroka za svaki mjesec pojedinačno, te izračunata razlika na ime obračunatog i isplaćenog toplog obroka u odnosu na pripadajući, a neisplaćeni dio toplog obroka, kao i visina u potpunosti neisplaćenog toplog obroka za određene mjesece, gdje ukupna visina neisplaćenog toplog obroka i razlike između isplaćenog i pripadajućeg toplog obroka za 2020. godinu iznosi 909,12 KM, odnosno za 2021. godinu 1.196,32 KM, što ukupno iznosi 2.105,44 KM, koji iznos je korigovala na glavnoj raspravi, obzirom na izvršenu uplatu u 12. mjesecu 2021. godine, koja se odnosi na topli obrok na oktobar 2021. godine u visini od 8,00 KM tako da za oktobar 2021. godine potraživanje tužitelja iznosi 1,56 KM, umjesto ranije (označenih 9,56 KM) i iskazala ukupnu vrijednost potraživanja po osnovu toplog obroka za utuženi period u iznosu od 2.097,44 KM. U svom nalazu vještakinja je izvršila obračun prijevoza za utuženi period na temelju Odluke tuženog, broj: 327/2013 od 20.03.2013. godine, kojom je tužitelju odobrena novčana naknada na ime troškova prevoza na posao i sa posla u iznosu od 24,50 KM i Odluke, broj: 1704/21 od 17.11.2021. godine, kojim se ponovo odobrava ista novčana naknada tužitelju, pa temeljem obračunatih naknada za prijevoz na posao i sa posla i pregledom evidencije o radnom vremenu tužitelja u istom periodu (šihterica) utvrdila je da je tuženi vršio obračun navedene naknade u iznosu od 24,50 KM za puno prisustvo na poslu, koji je uknjižio u finasijskoj analitičkoj kartici uz obaveze za naknadu za topli obrok, pa je slijedom navedenog iskazala za utuženi period naknadu po osnovu prevoza u iznosu od 225,00 KM. Shodno Zakonu o doprinosima izvršila je obračun doprinosa za period od 01.09.2020. godine do 31.08.2021. godine koji je tabelarno prikazala na stranici 8 nalaza iz kojeg se vidi da je tužena dužna za tužitelja izvršiti uplatu doprinosa u ukupnom iznosu od 3.390,32 KM.

Pravilno prvostepeni sud obrazlaže da obzirom na navode iz podneska tužene od 31.12.2021. godine, te činjenicu da punomoćnik tužene nakon preciziranog tužbenog

zahtjeva isti nije osporavala, te obzirom da je tužitelj tužbeni zahtjev zasnovao na nalazu vještaka finansijske struke koji je sud u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan i urađen u skladu sa pravilima struke, to je pravilno prvostepeni sud u cijelosti prihvatio precizirani tužbeni zahtjev, a sve imajući u vidu da je vještak prilikom obračuna toplog obroka primjenio odredbe člana 125. Pravilnika o radu tužene, kojim je propisano da se radniku isplaćuje naknada za ishranu u dnevnom iznosu u toku rada u visini od 1% prosječne neto plate isplaćene u Federaciji BiH, prema posljednjim objavljenim podacima Federalnog zavoda za statistiku, te da se dnevni iznos naknade za ishranu utvrđuje do 31.12. u tekućoj za narednu godinu, a s kojom odredbom je usklađena i odredba člana 18. Ugovora o radu od 13.01.2020. godine koji je tužitelj zaključio sa tuženom, te imajući u vidu da je vještak uobzirio sve uplate koje je tužena po tom osnovu izvršila tužitelju do zaključenja glavne rasprave. Pravilno je prvostepeni sud prihvatio i obračun doprinosa koji tužena nesporno nije uplatila FZ PIO/MIO za tužitelja, pri čemu je irelevantan navod tužene o mogućem dupliranju uplata uslijed postojanja prisilne naplate od strane Porezne uprave, a budući da je obračun izvršen u skladu sa odredbama Zakona o doprinosima, te je sud prihvatio obračun troškova na ime prijevoza na posao i sa posla, koji je također izvještačen temeljem odluka koje je tužena donijela za tužitelja, a na koje se vještak pozvao u svom nalazu, a koje potraživanje tužitelju pripada i temeljem odredbe člana 18. zaključenog Ugovora o radu i temeljem odredbe člana 124. Pravilnika o radu tužene kojom je propisano da radniku koji žive na udaljenosti najmanje 2,5 km pripada pravo na prijevoz i naknadu prijevoza na posao i s posla i koja naknada se isplaćuje najkasnije do 5-og u mjesecu za naredni mjesec, koje potraživanje između ostalog tužena nije ni osporavala.

Nasuprot žalbenim navodima i prigovorima ovaj sud je stajališta da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i za svoju odluku dao potpune i pravilne razloge koje prihvata i ovaj sud.

Kako su navodi tuženog koji se odnose na isticanje njegove teške finansijske i materijalne prilike i predlaganje zaključenja nagodbe istovjetni navodima istaknutim u toku prvostepenog postupka ne mogu biti od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, tim prije što tuženi u žalbi i ne osporava postojanje duga prema tražitelju niti osporava njegovu visinu. Naprotiv tuženi potvrđuje da je prvostepena presuda pravilna ali zbog teške finansijske situacije predlaže zaključenje nagodbe sa tužiteljem kako bi mu se omogućilo praćanje duga u ratama.

Ostali žalbeni razlozi nisu od značaja na odluku u konkretnoj ovršnoj stvari, a budući da je svoju odluku prvostepeni sud činjenično i pravno jasno obrazložio u skladu sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije.

Prema tome, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je u konkretnom slučaju cijenio dokaze shodno odredbi člana 8. i člana 123. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, potpuno i pravilno obrazložio pravni aspekt predmetnog spora pravilnom primjenom materijalnog prava, slijedom čega razlozi žalbe su bez osnova, pa je ovaj sud primjenom člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije žalbu žalitelja odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Stane Imamović